

Orsula

[dropGRG]U/dropGRG] nedjelju 19. listopada u Dubrovniku je obilježena 70. obljetnica gnusnog partizanskog zločina počinjenog na Orsuli. Na istočnom prilazu gradu Dubrovniku u noći 19. listopada 1944. partizanski zločinci započeli su krvavi pir nad mladim Konavljanima, koje su zarobili partizani 10. hercegovačke brigade. Hrvatski mladići, vezani žicom iz zatvora su kamionom dopremljeni na Orsulu, gdje su ih partizani po dvojicu izvodili iz obližnje barake, klali i bacali niz strmu liticu u more.

Komemoraciji na Orsuli nazočili su predstavnici brojnih udruga proisteklih iz Prvog i Drugog Domovinskog rata, kao i rodbina poubijanih hrvatskih mladića. Cvijeće su položili i zapalili svijeće dubrovačko-neretvanski župan Nikola Dobroslavić sa zamjenikom Davorkom Obuljenom, zatim zamjenik gradonačelnika Dubrovnika Željko Raguž i načelnik Općine Konavle Luka Korda.

Predstavnici županije, grada Dubrovnika i općine Konavle

Molitvu održenja tijekom komemoracije na Orsuli predvodio je svećenik u miru don Grga Tomić, uz nazočnost svećenika u miru don Jerka Pejića i župnika župe Kuna Pelješka fra Vite Smoljana. O zločinačkom događaju na Orsuli govorio je Željko Kulišić, predsjednik udruge Hrvatski domobran iz Dubrovnika. On je istaknuo kako nažalost trinaest hrvatskih mladića nisu imali prilike preživjeti, osim Marka Trtomana koji se čudesno oslobodio žice kojom su bili vezani i pod okriljem noći uspio pobjeći. On je tako izbjegao sigurnu smrt, ali je strašan događaj morao niz desetljeća u sebi potiskivati. Zahvaljujući njemu, pola stoljeća kasnije istina o strašnom zločinu izašla je na vidjelo u glasniku Politički zatvorenik 1990. godine.

Povjesnica na stranim jezicima

Popis stradalih žrtava

Spomen ploča s imenima 13 mladih domobrana podsjeća i opominje svakog dobronamjernika na strahote koje su počinili komunisti, tzv. 'oslobodioci Dubrovnika' iz listopada 1944. godine. Jer samo dan nakon ulaska njihovih jedinica u Dubrovnik započela je tortura i pakao za grad koji je u svojoj prebogatoj povijesti uspješno brodio u raznim nepravilnostima i nedaćama. Potres kao prirodna katastrofa godine 1667. i komunistička mržnja iz listopada 1944., dva su događaja koja ostaju zapisana najcrnijim slovima u povijesti Dubrovnika. Ni moćne zidine koje su grad stoljećima štatile, nisu uspjele očuvati živote svojih sugrađana od partizanskih barbara koji su okupirali slobodu, poznati Libertas, na svetog Luku 18. listopada 1944. godine, istaknuo je Željko Kulišić.

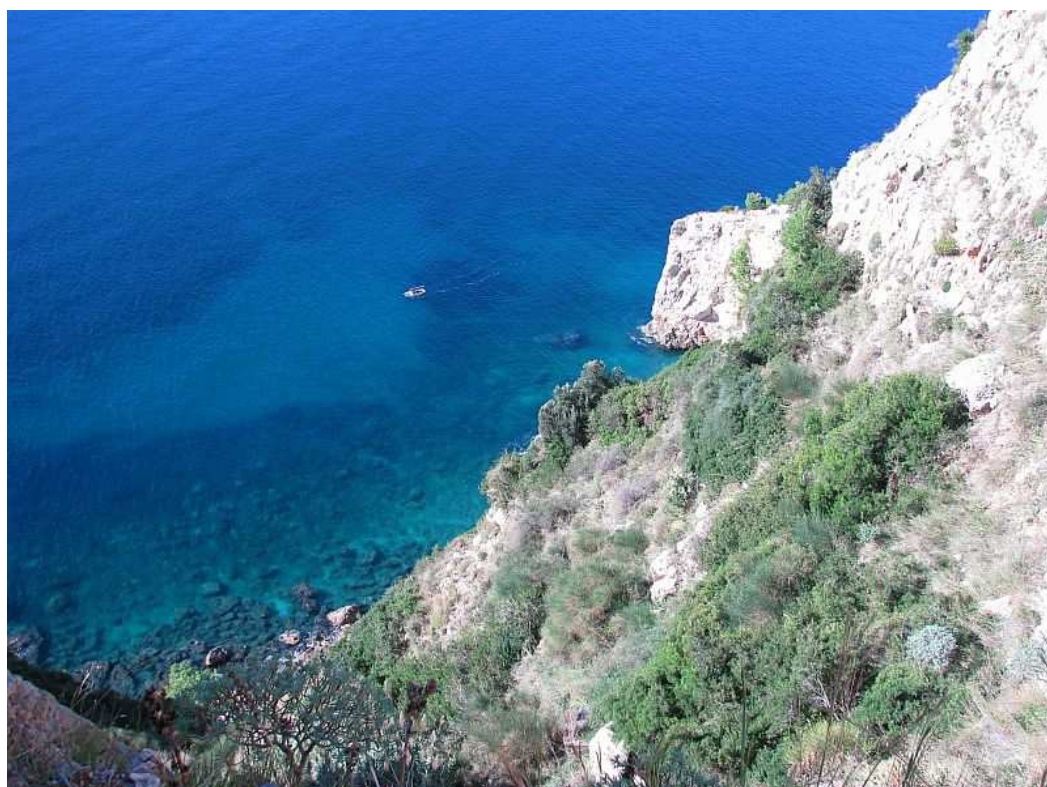
Željko Kulišić, predsjednik Hrvatskog domobrana Dubrovnik

Kroz pedeset godina moći i vlasti komunisti nisu odali svoje zločince. Nisu izdali niti jednog ubojicu, mjesto pogubljenja, masovnu grobnicu, stratište, a još manje da bi istražili ili obilježili grobišta. A okolica Dubrovnika puna je partizanskih stratišta, počam od Orsule. Zatim slijede hapšenja u tzv. 'oslobodenom' Dubrovniku, pa likvidacije na Daksi, Montovjerni, Boninovu, Domobraskom groblju, a od brojnih stratišta poznata su ona na otocima Jakljanu, Korčuli, Mljetu... Nažalost, za zločine na cijelom dubrovačkom području nitko nije odgovarao. Podignute tužbe kod nadležnih hrvatskih sudova i dalje su 'na čekanju'. Komunistički uhljebi i njihova šutnja funkcioniraju poput sicilijanske 'omerte', a neprocesuirani zločini služe im kao nagrada za posao kojeg nisu obavili, rekao je Kulišić.

Mjesto zločina na Orsuli

Svaki je komunistički zločin za cilj imao demografsko sakaćenje Hrvata. Samo je Orsula sa 13 ubijenih mladića u dva naraštaja ostavila demografski gubitak od barem stotinjak hrvatske nerođene djece. Ako pomnožimo brojna stratišta i žrtve, doći ćemo do zapanjujućeg podatka zašto Hrvatska ima svega četiri milijuna stanovnika. Sve je to planirano i ostvareno u razdoblju od pola stoljeća totalitarnog komunističkog režima, počevši od ratnih razaranja od 1941.-1945. i s nastavkom u obrambenom Domovinskom ratu. Tako su izgubljeni brojni i nenadoknadivi hrvatski naraštaji. Nažalost i danas smo svjedoci kako se boljševički komunizam i komunistička revolucija s prostora ex-jugoslavije udomila u današnjoj Hrvatskoj. Zločini su se preimenovali u antifašizam i antifašistički pokret, a komunističkog zlikovca Josipa Broza povijesnim krivotvorinama žele pretvoriti u svojevrnog antifašistu. Međutim, za Hrvate JB-Tito ima samo jedno ime: on je jedan od najvećih zločinaca 20. stoljeća, a bivša jugotvorevina bila je i ostala grobište istinskih hrvatskih domoljuba, zaključio je Kulišić.

Pogled u dubinu

Pogled s Orsule prema Gradu Dubrovniku

Danima nakon tog strašnog zločina u listopadu 1944. mrtva su tijela plutala po moru, ispred gradske luke Dubrovnik. Komemoraciji je nazočio još uvijek dobrodržeći svjedok tih strašnih dana, 98. godišnji gospar Pavo Dalmatin. On je tada po jugu i studeni, morao isploviti na vesla s nekoliko mladića te iz mora ispred gradske luke vaditi obezglavljena i raspadajuća tijela poubijanih hrvatskih žrtava.

Svjedok Pavo Dalmatin (st. 98. g.) i Antun Knego predsjednik Dubrovačkih trombunjera

Počasna paljba Dubrovačkih trombunjera

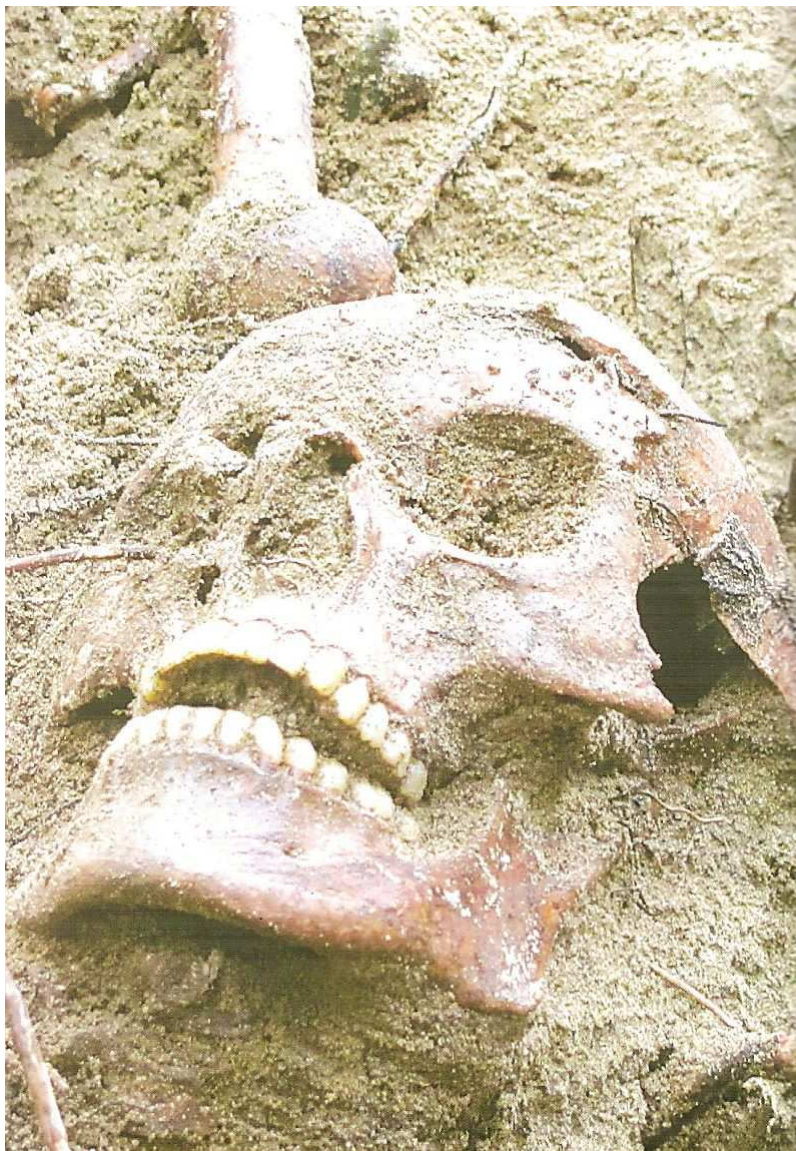

Postroj Dubrovačkih trombunjera

Naposljetku, povijesna postrojba Dubrovački trombunjeri, predvođena predsjednikom Antunom Knegom, ispalili su počasne hitce u spomen na sve žrtve komunističkog režima. Na Orsuli su zaklani hrvatski mladići, a na Daksi su poubijani dubrovački intelektualci i svećenici. Slijedeći strašan zločin dogodio se u veljači 1945. kad su poubijani, politički benzinom i zapaljeni fratri u skloništu na Širokom Brijegu. Komemoraciji na Orsuli nazočio je autor ove reportaže iz Zagreba, kao član Udruge Macej 1945.

Slika Orsula 20 -- Autor reportaže (prvi s lijeva) s članovima Hrvatskog domobrana Dubrovnik

Hrvatska je od svog juga, sve do Maclja na sjeveru, prepuna strašnih krvavih zločinačkih tragova. A sinovi onih ogreznih u zločinu, koji su nosili "lijepe partizanske kape ljubavi i mira" s tragovima krvi, i danas su na vlasti. Nastavljaju se rugati hrvatskom narodu, posebice preživjelim hrvatskim braniteljima i invalidima Domovinskog obrambenog rata. Za uzvrat, podvalili su hrvatskom narodu "pocrvenjelu Hrvatsku" kao "novu pravdu", dok za idući mandat spremaju i "Drugu Republiku". Kakva se to druga republika nudi Hrvatima? Čak i u Dubrovniku mnogi nemaju pojma o stravičnim komunističkim zločinima na Orsuli, na Daksi i po pješćanim plažama otoka Jakljana. Čast onim izuzecima koji se trude da se ta istina ne zaboravi.

Zdravi zubi svjedoče o mladosti žrtava

Žica na udovima iz pijeska Jakljana

Mnogi iz Hrvatske ljetuju na južnom Jadranu, no uopće ne poznaju zločine sa Orsule i Dakse. O tome se ne uči u školama, a niti su mediji skloni tim temama. Mogu li partizanski sinovi i kćeri danas na vlasti, biti bolji od svojih 'zaslužnih' komunističkih očeva? Odgovore svakodnevno dobivamo. Zadojeni komunističkim odgojem, nikada ne će biti spremni za cjelovitu istinu o Drugom svjetskom ratu u Hrvatskoj.

Trajna po(r)uka

Utvrđivanje istine o komunističkim zločinima počinjenim tijekom, a posebno nakon Drugog svjetskog rata trajni su memento i po(r)uka o razmjerima i stradanju kojem je bio izvrnut hrvatski narod u svojoj ne tako davnj prošlosti. Stotine tisuća nedužno ubijenih Hrvata obvezuju sve na iskazivanje dubokog poštovanja prema onima koji su utkali svoje živote u temelje neovisnosti jedine nam Domovine.

Surova ubojstva viđenijih Dubrovčana i žitelja okolnog područja započela su u listopadu 1944., s tzv. 'oslobodjenjem' Dubrovnika, koje je obavljeno uz pomno pripremljeni scenarij, kada su se partizanski ideolozi nemilosrdno razračunavali u ime uspostave novog totalitarnog jugokomunističkog poretka. Na tom putu najviše su im smetali nositelji katoličke vjere i zagovornici hrvatske nacionalne misli. Ustvari, „krivnja“ svih ubijenih imala je isti nazivnik. Ubijeni su, jer su Hrvati. Naprasna ubojstva bila su dubrovačka svakodnevica, dok je fraza o antifašističkoj borbi, podvala i nevješta krinka jugokomunista u obračunu s hrvatskim domoljubima. Uostalom, ti isti komunisti i danas sedam desetljeća od rata uporno šute i zataškavaju počinjenje zločina prednika, čime sami osporavaju svetu ideju antifašizma.

Izlaskom Hrvatske iz jugoslavenskog jarma 1991. godine obnavlja se rad Udruge ratnih veterana „Hrvatski domobran“, koji svojim sustavnim djelovanjem ispravljaju povjesnu nepravdu, istražuju i obilježavaju starišta neđužnih žrtava komunističkog zločina na čitavom prostoru Lijepe naše. Nažalost, niti Dubrovnik nije iznimka, dapače, preteča je 'Bleiburga'! A nedavno

'otkrivena grobišta na otocima Elafitskog arhipelaga konačno su progovorila. Elafiti su najtužnija 'niska komunističkog zločina'.

Daksa i Jakljan! Na prvome 54, a na drugom 214 ekshumiranih ostataka likvidiranih civila, svećenika, vojnika. Ubijenih bez suda, optužbe, suđenja! Zbog toga do današnjih dana nitko nije odgovarao...

Napominjemo kako će Udruga Hrvatski domobran iz Dubrovnik sukladno usvojenom programu rada obilježiti svako znano gubilište, jamu, stratište, ... kao trajni podsjetnik prošlim i sadašnjim, a za opomenu budućim generacijama na tragične dane prošlog stoljeća.

Niti datum otkrivanja spomenika žrtvama komunističkog zločina na otoku Jakljan nije nasumice odabran. Svih 214 ekshumiranih, ubijeni su nakon završetka drugog svjetskog rata, u drugoj polovici svibnja 1945. godine, i u kasnijem razdoblju.

Stoga će Udruga nastaviti organizirati i obilježavati, pohoditi i moliti za nevine žrtve s otoka Jakljana svake treće subote u mjesecu svibnju, tj. tjedan dana nakon Bleiburgu.

Sve to činimo kako se takvi i slični zločini nikad više ne bi ponovili!

U Dubrovniku, svibanj 2014.

Za Hrvatsku Uvijek!

Udruga Hrvatski domobran Dubrovnik
Željko Kulišić, predsjednik